

## Fullständig seger åt den tunisiska revolutionen, revolutionens främsta led i Nordafrika och Mellanöstern.

*[Uttalande från Al Mounadhil-a, en arabisk webbplats som publiceras av Fjärde internationals marockanska sektion. Ur International Viewpoint, ([www.internationalviewpoint.org](http://www.internationalviewpoint.org)), nr 432, januari 2011.]*

**En arabisk tyrann har äntligen fallit efter en folklig revolution. Efter 25 års tyranni, plundring och förtryck flydde diktatorn Ben Ali, förödmjukad och förklarad oduglig, medan han hörde det tunisiska revolutionära folket ropa: ”Ben Ali, försvinn!”**

Sedan 1987 har Ben Ali och den ruttna och korrumperade borgarklassen, i synnerhet hans frus och manliga släktingars familjer, Trabelsi och Materi, utnyttjat stödet från polisen och säkerhetstjänsten för att plundra landets ekonomi och förödmjuka och svälta ut folket. Enbart polisen består av 150.000 medlemmar, oräknat armén och andra förtryckande krafter. Det betyder en polis på 27 tunisier – mer än någon annanstans i Maghreb.\*

Ben Alis regim var en mycket duktig lärjunge till de världsomspännande finansiella institutionerna, och speciellt till den franska imperialismen som cyniskt översåg med Ben Alis diktatur av hänsyn till sin andel i det så kallade ”tunisiska miraklet”, Nordafrikas Hongkong. Nu har de blivit brutalt väckta av ett verkligt mirakel, explosionen av folklig ilska bland hjältarna som var offer för Ben Alis och Världsbankens politik.

Den tunisiska revolutionen började i Sidi Bouzid och utlöstes av att den unge mannen Mohamed El-Bouazzi brände sig levande i protest mot arbetslöshet och kränkande behandling. Denna eld förvandlades till en folkets flamma som spred sig över hela Tunisien och skakade landet i dess grundvalar.

Från en demonstration till nästa, från en barrikad till nästa, från en martyr till nästa, blomstrade och växte upproret och banade sig väg mot plågoandens palats i Kartago och krävde den gamle drakens huvud.

Den har fått som den ville – den gamle tyrannen flydde i panik. Det är en stor, viktig seger för det vanliga tunisiska och alla folk i Stormaghreb och den arabiska berberregionen<sup>§</sup> och för alla förtryckta och utsugna folk över hela världen. Det är ett arabiskt, berbiskt och afrikanskt bevis på att folkets vilja är oöverbärlig, och att revolutionen inte bara är en omodern illusion som radikaler drömmer om. Revolutionen är det blod och kött som rinner på Tunisiens gator. Låt alla reaktionärer bäva överallt, ty revolutionen är ofrånkomligen smittsam.

Den tunisiska revolutionen har tagit ett jättekliv framåt men dess öde är ännu inte avgjort. Det finns fortfarande massor av skräp att sopa bort. Revolutionens fiender har ännu inte besegrats på ett avgörande sätt, och kontrarevolutionens drake är mer än den gamle tyrannens huvud.

Alla reaktionära krafter i världen stöder helt och fullt det gamla politiska systemet. Systemet skakar men det har ännu inte förlorat hoppet att undslippa gatans grepp som kväver det. Det har fortfarande makten över polisen. Revolutionen kommer inte att kunna infria det tunisiska folkets förhoppningar om inte den gamla regimen krossas fullständigt och ersätts av en tillfällig regering som representerar det revolutionära folket – en arbetarnas, fattigböndernas regering som övervakar val till en konstituerande församling, som i en ny konstitution ska slå fast reglerna för att styra landet på alla nivåer.

De som stöder revolutionen kan inte vänta på en provisorisk regering, utan måste försöka bilda arbetar- och folkliga råd på fabrikena, i bostadsområden, skolor och på de militära garnisonerna.

---

\* **Maghreb** är den del av Nordafrika som ligger norr om Sahara, det vill säga Marocko, Tunisien och Algeriet. Till Stormaghreb räknas dessutom Västsahara, Libyen och Mauretanien – öa.

§ **Berber** är ursprungsbefolkningen i Nordafrika och bor främst i bergstrakterna och ökenområdena i Nordafrika – öa.

Dessa råd behöver finnas på lokal och nationell nivå, väljas direkt och kunna återkallas omedelbart. De måste vara en revolutionär kraft som kan styra landet och ett revolutionärt skydd mot kontra-revolutionen och dess propaganda, förtryck och knep. Revolutionens framtid är beroende av att det bildas sådana arbetar- och folkliga råd, och att de förmår vinna över armén eller åtminstone en del av den till sin sida. Beväpningen av det revolutionära folket som grundas på dessa råd är garanten för att revolutionen ska fortsätta framåt och skydda den från utländsk inblandning.

Vi kan inte lita på de som är kvar av Ben Alis gäng! Vi måste se upp för de liberala politiska krafter som är ivriga att rida på folkets seger! All makt till det revolutionära folket! Det är den paroll som borde förena alla tunisiska revolutionärer.

- För ett andra, tredje, fjärde och femte Tunisien! Mot de tyranniska regimer som stöder splittringen! För ett demokratiskt förenat och socialistiskt Stormaghreb! Det är de paroller som borde förena revolutionärerna i Stormaghreb.
- Fullständig seger åt den tunisiska revolutionen, revolutionens främsta led i Nordafrika och Mellanöstern.

15 januari 2011, Al Mounadhil-a.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)